

Streszczenie

Streszczenie w języku polskim

Przedmiotem dysertacji jest usystematyzowanie wiedzy dotyczącej przeprowadzonych we Wrocławiu adaptacji obiektów poszpitalnych. Wagę tematu potwierdza znaczna ilość realizacji we Wrocławiu, z 32 zachowanych obiektów zaprojektowanych jako szpitalne, aż 25 utraciło swoją pierwotną funkcję. Podstawowym problemem badawczym rozważanym w pracy jest możliwość dostosowania istniejącej, zabytkowej zabudowy szpitalnej do współczesnych warunków i potrzeb oraz zbadanie wpływu adaptacji na wartość zabytku. Jednym z celów pracy było również przedstawienie adaptacji wrocławskich w kontekście adaptacji w Polsce i Europie.

Rozprawa doktorska składa się z trzech części. W Części I – teoretyczno-poznawczej, przedstawiono problem badawczy, metody i narzędzia badawcze wykorzystane przy tworzeniu dysertacji oraz zgromadzone informacje związane z przedmiotem i głównymi pojęciami tematycznymi. Część II – empiryczna, zawiera zebrane materiały oraz wyniki przeprowadzonych badań i analiz. Ostatnią, Część III, stanowi obszerny aneks podzielony na Aneks I, zawierający opracowanie materiału dotyczącego szczegółowo omówionych ośmiu współczesnych adaptacji wrocławskich i raporty z rozmów z architektami, specjalistami i inwestorami oraz Aneks II zawierający informacje dotyczące materiału porównawczego.

W dysertacji zebrano i uporządkowano wiedzę na temat wrocławskich adaptacji obiektów poszpitalnych oraz osiągnięto cele szczegółowe pracy. W zakończeniu rozprawy sformułowano wniosek ogólny zwracający uwagę na konieczność zmiany sposobu postępowania z zabytkowymi założeniami szpitalnymi po utracie pierwotnej funkcji. Podstawowym problemem przeanalizowanych adaptacji wrocławskich wydaje się z góry narzucona przez inwestora funkcja główna obiektu.

Wdrożenie określonych zasad postępowania pozwoliłoby na ustandaryzowanie prac projektowych wykonywanych w obiektach zabytkowych oraz na zmianę kolejności decyzji, umożliwiającą wybór odpowiedniej funkcji na podstawie wytycznych architektoniczno-konserwatorskich. Istotną kwestią jest też sposób pracy z założeniem zabytkowym pomijający odbiorców i użytkowników przekształcanych obiektów. Niedostrzeżenie mieszkańców miasta przy decyzji dotyczącej przyszłej funkcji tego typu założeń wydaje się błędne.